

[Westermann.]

betale $\frac{1}{3}$ mere. Dertil kommer yderligere, at de paagældende — det kommer ganske vist ikke Tjenestemandsloven ved — gennem deres Giftermaal bliver sambeskattede og derved paa Grund af den stærke Progression i Skatteskalaen vil blive ramt meget, meget haardere, end om de var blevet beskattet enkeltvis. Derfor kan jeg ikke tiltræde, at det af saglige Grunde vilde være at foretrække at give et mindre Tillæg, end de samgifte har faaet. Jeg mener, de har faaet for lidt, og mener, det havde været naturligt, om man — og det var ogsaa de Konservatives Forslag inden for Kommissionen — havde givet den ene et Tillæg som for gifte og den anden et Tillæg som for gifte.

Endelig siger den højtærede Finansminister — det staar i Folketingstidenden Sp. 4131 —:

„Det vilde derfor heller ikke have været rigtigt ved Udformningen af den nye Tjenestemandslov at legalisere den indtraadte Nivellering, saaledes at de derved fremkomne Lønninger blev fastholdt som normale i den kommende Tid; men saaledes er Forholdet heller ikke i det foreliggende Lovforslag og har i øvrigt heller ikke paa noget Tidspunkt været det inden for Kommissionen under de førte Forhandlinger.“

Denne Anskuelse kan jeg ikke dele. Selv om den stærke Nivellering, der finder Sted, takket være dels det almindelige pensionsgivende Tillæg og dels de sidst foretagne Ændringer i Reguleringstillægssatserne, ikke er legaliseret, er der dog stadig en betydelig Nivellering i Forhold til saavel 1919-Loven som 1931-Loven.

Op naar den højtærede Finansminister siger, at dette ikke paa noget Tidspunkt har været forsøgt inden for Kommissionen, vil jeg dog sige, at hvad Reguleringstillægget angaar, har der under Forhandlingerne i Kommissionen været forsøgt en yderligere Nivellering, idet Forskellen mellem 1931-Lovens Satser, hvor den laveste var 84 og den højeste 144, er væsentlig større end Forskellen efter det første Forslags Satser, hvor den laveste var 120 og den højeste 168. Efter 1931-Loven var Forskellen mellem dem over 70 pCt.; i det Forslag, som Flertallet havde inden for Lønningskommissionen, var Forskellen kun 40 pCt., altsaa en betydelig Nivellering inden for Reguleringstillægssatserne. Desuden vilde derigennem ogsaa de nye 20 Portioner — altsaa omregnet i Stedet for de tidligere 25 Portioner — blive det samme som de gamle 25 Por-

tioner, nemlig 2 400 Kr., medens det vilde blive 240 Kr. mindre for de højere lønnede, idet de tidligere vilde faa 25 Portioner à 144 Kr., i alt 3 600 Kr., medens de nu faar 20 Portioner à 168 Kr., i alt 3 360 Kr., hvorved altsaa ogsaa det samlede Beløb vilde blive 240 Kr. mindre, end hvad der tilkom dem ifølge den hidtidige Ordning. Jeg kan derfor ikke dele det Synspunkt, at der ikke inden for Kommissionen har været forsøgt at komme til en yderligere Nivellering, men det blev jo, takket være det Standpunkt, man fra konservativ Side indtog, afværget i sidste Øjeblik.

I Indledningen til Kommissionens 2den Betænkning er der redegjort for Kommissionens Drøftelse vedrørende de før 1. April d. A. pensionerede Tjenestemænds fremtidige Pension. Selv om Ordningen af disse Pensionisters Forhold ikke kommer ind under det foreliggende Lovforslag, kan jeg ikke undlade at udtale Haabet om, at der snarest efter denne Lovs Vedtagelse maa blive foretaget en Vurdering af disse Pensioners Størrelse, og at Staten — selv om den ikke juridisk er forpligtet — dog vil vise sig kulant over for de paagældende, af hvilke mange sidder i ringe Kaar.

Som Norm vilde jeg finde det rimeligt, om Staten forhøjede Pensionerne med den Kvota, som den betaler til Tjenestemænds Pensionering, nemlig $\frac{12}{17}$, idet Tjenestemændene selv betaler de 5 pCt. — disse 5 pCt. har de omhandlede Pensionister jo ikke betalt af den i Lovforslaget givne Lønforhøjelse —, medens Staten betaler 12 pCt.

Efter at Kommissionens Betænkning er blevet offentliggjort, vil der utvivlsomt være et Utal af Tjenestemænd, som føler sig forurettede — det være sig saa med Rette eller med Urette —, og som derfor vil gøre endnu et Forsøg paa at faa Ændringer indført i Lovforslaget. Jeg har, ligesom det ærede Medlem, Hr. H. C. Hansen, faaet en lang Række Henvendelser fra Folk, som synes, de er blevet forurettet gennem dette Lovforslag. Der er jo mange, som kan paapege en enkelt lille Klasse, der tidligere har været i Lønklasse med dem, men som nu er blevet hævet, og de mener, at de selv derigennem er blevet deklasseret. Om det nu skyldes Misundelse eller kun Trang til at komme med op — om jeg saa maa sige den honnlette Ambition —, skal jeg lade være usagt, men at der i hvert Fald er megen Utilfredshed, er der ingen Tvivl om. Selvfølgelig er intet fejlfrit, heller ikke det foreliggende Lovforslag, men det er paa den anden Side min bestemte Opfattelse, at Lovforslaget er blevet underkastet en saa grundig og kyn-